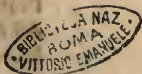
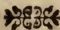
DECRETA CONGREGATIONIS OCTAVÆ GENERALIS.

Decretum I. in MS. sess. 41.

INSTITVTI sunt, iuxta formulam cap. 7. §. 72. Deputatorum Ordines duo ex omnibus Assistentijs. Prior, vt cum P. Generali secerneret ex varijs cum Prouinciarum, tum priuatorum postulatis, quæ tractanda in Congregatione, quæue ad Generalem remittenda, quæ demùm reijcienda viderentur. In quem electi fuerunt pluribus suffragijs

Electio Deputatorũ pro seligẽdis.

P.Thomas Reyna Prouincialis Siciliæ, P. Florentius de Montmorency Rector Duacensis, P. Stephanus Carlet Assistens Galliæ, P. Petrus Gonzalez de Mendoza Assistens Hispaniæ, P.Ioannes de Mattos Assistens Lusitaniæ.

Electio Deputatoru pro detrimentis.

In posteriore Deputatorum Ordinem, pro examinandis detrimentis, quæ passa est Societas, lecti sunt ex Italia P. Franciscus Piccolomineus Prouincialis Neapolitanus, ex Gallia P. Bartholomæus Iaquinotius Rector Diuionensis, ex Germania P. Gosvinus Nikel Rector Dusseldorpiensis, ex Hispania P. Franciscus Pimentel, ex Lusitania P. Nunius d'a Cunha.

Decretum 2. in MS. seß. 42. 43. 44.

Electio Assistentium.

VLtimo die quatridui, ad capiendas informationes pro electione nouorum Assistentium destinati, electus est ad plura medietate suffragia Assistens Italiæ P.Thoma Reyna Prouincialis Siciliæ,

liæ, tertio ſcrutinio: Germaniæ P.Florentius de Montmorency Rector Duacenſis, tertio ſcrutinio: Galliæ P. Bartolomæus Iaquinotius Rector Diuionenſis, primò ſcrutinio: Hiſpaniæ P.Petrus de Mendoza Prouincialis Caſtellæ, primo ſcrutinio: Luſitaniæ P.Nunius d'a Cunha, ſecundo ſcrutinio. Tum, vocatis ad Congregationem Secretario Societatis, cum Procuratore Chilenſi, quæſitoque Procuratoris Generalis morbo impediti ſuffragio, electus eſt ad plura medietate ſuffragia Admonitor P. Io: Stephanus Menochius Prouincialis Romanus, ſecundo ſcrutinio.

Electio Admonitoris

Vt eſſet facilior, breuiorque tractandorum in Congregatione decifio; cenſuit Congregatio, inſtituendas eſſe varias Deputationes, ad ea diſcutienda priùs, quæ poſtea forent à Congregatione decidenda, relicta earum diſtinctione, ac deputandorum electione, ar-

Electio Deputatorũ.

bitrio P.N.Generalis: fueruntque huiuſmodi Deputationes omninò vndecim. Scilicet ſex ad recognoſcendas Conſtitutiones, Regulas, Decreta, Formulas, & Ordinationes, tùm impreſſas, tum ſcripto traſmiſſas: vt, ſi quæ dubia occurrerent, explicarentur, & defectibus adhiberentur remedia: vna ad ſpiritualem profectum promouendum: vna item ad excitandum zelum animarum in Miſſionibus, alijſque Societatis miniſterijs: duæ ad fouenda ſtudia literarum, tum ſuperiorum, tum humaniorum: vltima ad conformandam rerum temporalium adminiſtrationem. In has verò Deputationes, præter paucos alijs addictos muneribus, Patres omnes Congregati diſtributi ſunt.

Profeſſi quatuor Votorum pro officio Procuratoris.

Decretum 3. in MS. ſeſſ. 47.

VIſum eſt Conſtitutionibus, & menti S. Ignatij congruentius, vt quatuor Votorum Profeſſi non

non fungantur ordinariè Procuratoris munere: neque ſit in arbitrio Prouincialium in eo, prout libuerit, diſpenſare: quod à quibuſdam Prouincijs poſtulatum fuerat. Quia tamen magna eſt plerisque in locis idoneorum Coadiutorum Spiritualium penuria; commendandum putauit Congregatio P. Noſtro, vt, quandiù durabit hæc neceſſitas Prouincialibus hanc diſpenſationem petentibus facilem ſe præbeat.

Decretum 4. in MS. ſeſſ. 50.

QVod Prouincia Romana propoſuerat de tribus Collegijs, Spoletano, Sorano, & Montis Sancti diſſoluendis, cenſuit Congregatio de duobus poſtremis rem arbitrio P. Noſtri committendam: vt, poſt pleniorem informationem, tentatis remedijs, quibus ea Collegia, ſi fieri poteſt, ad commodum ſtatum perducantur, auditiſque tandem Aſſiſtentibus,

De diſſoluendis aliquibus Collegijs Prouinciæ Romanæ.

bus,id ſtatuat, quod è re Societatis fore videbitur: vitata ſemper Principum, & Ciuitatum offenſione,& Societatis inuidia. Quod maximè curandum erit in Collegio Sorano,ob antiqua, & æterna memoria digniſſima, Boncompagnæ familiæ in Societatem beneficia. Spoletanum verò maior pars retinendum cenſuit.

Decretum 5. in MS.ſeſſ. 52.

Idem pro Prouincia Neapolitana.

ET cùm propoſitum eſſet ſimile poſtulatum Prouinciæ Neapolitanæ, deſignataque ſex Collegia diſſoluenda (nimirum Capuanum,Salernitanum,Amantheanum,Adrienſe,Paulenſe, Bibonenſe, cum Reſidentia Monopolitana in ſpem futuri Collegij admiſſa) eandem poteſtatem P. Noſtro, cum iiſdem cautionibus Congregatio fecit: niſi, quod maior pars cenſuit retinenda eſſe Collegia Capuanum,ac Salernitanum, nec alia ſimul

mul dimittenda, sed sensim, captatis occasionibus.

Decretum 6. in MS. sess. 54.

CIrca numerum Professorum ad Congregationem Prouincialem vocandorum, quem aliquæ Prouinciæ augeri petierant, ne Rectorum multitudo antiquiores Professos, vt fieri solet, excluderet; censuit Congregatio, nihil innouandum. Numerus Professorũ non augendus pro Congregatione Prouinciali.

Decretum 7. in MS. sess. 55.

AVdita informatione circa postulatum Prouinciæ Lugdunensis, de Domo Professa Gratianopolitana in Collegium saltem inchoatum commutanda; censuit Congregatio, eius rei potestatem R.P. Generali faciendam. Domus Professa Gratianopolitana commutãda in Collegium.

Decretum 8. in MS. sess. 56.

QVàmuis dubium id esse non posset, censuit tamen Congregatio apertius declarandum, aliquibus id petentibus; munus docendi Grammaticam, & literas Munus docendi Grãmaticã, & Humaniores literas, proprium Societatis.

Humaniores,eo fine & modo, quo, apertis ad maiorem Dei gloriam, & proximorum salutem scholis, eas docendas suscepit Societas; proprium esse ipsius ministerium, nec certo temporis spatio, nec certis personis addictum, sed quandiu Superioribus in Domino videbitur, etiam à Sacerdotibus, atque etiam Professis exercendum.

Decretum 9. in MS. sess. 57.

Qui in Societatẽ ingrediũtur absolutis studijs, nõ tenentur ad tertium annum.

QVod petebatur, vt ij, qui absolutis studijs Societatem inierunt, & in alijs ministerijs probati sunt, antequam promoueantur ad gradum, mittantur ad Domum tertiæ probationis, vel in Collegijs secedant ad aliquot mẽses, colligendi animi causa; Congregatio non censuit exigendum: sed satis esse, si, quæ iam constituta sunt, & ex vsu Societatis promotioni ad gradus præmitti solent, exactè seruentur.

Decretum 10. *in MS.sess.*59.

VT satisfaceret aliquorum dubitationi, declarauit Congregatio, Constitutionem Summi Pontificis de Congregatione Generali cogenda quolibet nouennio, non impedituram, quominùs Congregationes Prouinciales etiam cogantur more solito quolibet triennio: tum ob alias causas, tum vt videatur, an sit expectandum nouennium ad cogendam Generalem. Quod si visum erit expectandum; tunc Congregatio Prouincialis, quæ tertia erit post vltimam Generalem, Deputatos eliget, cum suo Prouinciali Romam venturos.

Congregationes Prouinciales congregentur, vt moris est, etiã posito Breui Pontificio de cõgenda Cõgregatione Gener.

Decretum 11. *in MS.sess.*64.

QVàmuis nõ sit opus nouo Decreto, vt Societatis à cura Monialium immunitas, Constitutionibus satis firmata, commendetur P. Nostro; quia tamen munus ordinarij earum Confessarij, Nostri, qui sunt in Vrbe Carpensi, subire

Enitendũ per P. Generalem, vt nostri remoueãtur à cura Monialium.

ire coacti sunt à Sacra Congregatione Cardinalium Sanctæ Inquisitionis; enixè rogandum censuit Congregatio, vt illud onus, adeò alienum ab Instituto nostro, quàm prudentissimè, ac fortissimè poterit, excutere omninò conetur.

Decretum 12. *in MS. sess.* 65.

De signis beneuolentiæ & caritatis exercendis erga Patres Ordinis Prædicatorum.

CVm Reuerendiss. P. F. Thomas Turcus, Magister Generalis Venerabilis Ordinis Prædicatorum, in Generalissimo Capitulo, ad plurima, & maxima eius Ordinis in Societatem nostram vetera merita, illud nouissimum, pro sua in nos beneuolentia singulari, adiecerit, vt & Societatem, vniuersas, & singulas eius personas, non sine honorifico testimonio, omnibus charitatis, ac venerationis officijs, suis Religionis colendam districtè præceperit: decreuit Generalis Congregatio, vt quod iam à P. N. Generali piæ memoriæ Mutio ordinatum fuit, id nunc totius Socie-

tatis sensu, & authoritate distri-ctiùs præcipiatur. Vt scilicet Nostri omnes, vbique gentium, de Venerabili Ordine Vniuerso, de sanctis eius institutis, eximia doctrina, ac præclarè gestis, cum ea commendatione priuatim, ac publicè loqui, cum eisdem peramanter agere, & mutuæ hospitalitatis, ceterisq; omnibus charitatis officijs, certare studeant, eo cultu ac veneratione, quæ & minimam hanc nostram Societatem decet, & religiosissimæ familiæ, natu ac dignitate maiori, maximè debetur.

Decretum 13. in MS. sess. 65.

DEinde cùm recitatum esset edictum, ante duos circiter annos à Venerabili Congregatione Cassinensi, per occasionem Comitiorum, vulgatum, & iam tum à P. N. Generali piæ memoriæ Mutio Societati vniuersæ communicatum, ad beneficij memoriam, simulque grati animi, & mutuæ in-re-

Aguntur gratiæ Ordini Patrũ Cassinensium Congregationis Italiæ, pro beneficio in Societatem collato.

religiosissimos illos Patres charitatis, ac venerationis vicem, ad omnes Socios transmittendum: quo edicto Societatis existimationem libello quodam sub nomine (vt quidem ipsi, & nos pariter opinamur mentito) D. Constantini Cassinensis Monachi & Abbatis edito, insigniter læsam dolent, simulque damnata suppositi authoris leuitate & audacia, suum de Societate honestissimũ iudicium nobis pariter, ac cæteris omnibus cõtestantur: Censuit Congregatio, huiusmodi sensum, ac iudicium Venerabilis Ordinis, singularis beneficij loco habendum, colendumque esse. Decreuitque, nomine totius Societatis, hanc illi vicissim gratiam cum summa amoris significatione referendam: vt tum ipsis, tum ceteris quibuscumque testaretur, planè ab initio nobis persuasum esse, eiusmodi traductionem Societatis ab eius Ordinis, qui & re-

religiosissimus est, & optimè semper de ipsa meritus, sensu ac pietate omninò alienam fuisse.

Decretum 14. in MS. sess. 68.

ACtum est postulantibus pluribus, de noua Decretorum editione: qua, reiectis, quæ sunt superflua, vel reformata, aut etiam abrogata; ceteris verò certo materiam ordine ad normam Constitutionum collocatis; commoditati pariter, & doctrinæ legentium consuleretur.

Nihilominus communi consensu probatum est responsum Patrum Deputatorum. Scilicet, cùm noua illorum editio curabitur; retinenda quidem esse Decreta, sicuti nunc edita sunt, propter vtilem, & gratam notitiam rerum in singulis Congregationibus Generalibus gestarum: addendas tamen in fine, vel ad marginem cuiusque Decreti, citationes aliorum Decretorum, quæ de ijsdem rebus in alijs

Liber Dedretorum aliarū Congregationum, retinēdus pro vt iacet.

alijs Congregationibus facta sunt, mutando, derogando, extendendo, &c. Immò eiusmodi Indiculum quàm primùm conficiendum esse, vnde iuuari interim possint legentes.

Decretum 15. *in MS. sess.* 70.

QVæsitum, & agitatum est diù: An statuenda sit pœna Superioribus localibus, qui, sine facultate Prouincialis, aut probabili causa, notabili summa æris alieni grauauerint Domum: in qua pœna ne R. quidem P. Generalis dispensare possit: & quæ tandem esse debeat: Et, an similis pœna cõstituenda sit Prouincialibus grauantibus Domos, & Collegia pluribus personis, quàm pro tempore alere possint?

Nõ est statuenda pœna infligenda Superioribus grauantibus Collegia ære alieno, sed sit in arbitrio P. N. Generalis.

Censuit verò Congregatio, non statuendam quidem de nouo certam pœnam culpæ, quæ potest esse admodùm varia. Verùmtamen P. Nostro summopere voluit com-

commendatum, vt, pro suo in Societatem affectu; eiusmodi Superiores incuriosos, & negligentes, vel etiam prodigos rei familiaris Collegiorum, ac Domorum, quæ Christi pauperum est patrimoniũ, & à qua etiam res spirituales, & bonos Societatis status, ac progressus tantopere pendet; impunitos esse minimè patiatur: sed Prouincialium, (vel, in grauioribus causis, suo ipsius) iudicio pœnam irroget non imparem culpæ, iuxtà Dec.82. Congr.7.

Quod ipsum deinde intellectum voluit etiam de Prouincialibus, si ipsorum culpa aliquod eiusmodi acciderit rerum temporalium detrimentum.

Decretum 16. in MS. sess. 63.

DIu actum est de ineunda ratione excitandis in nostris Collegijs studium Græcarum literarum. Et, quàmuis enituerit ardens multorum Patrum desideriũ, ac

De promouendo Græcarum literarum studio.

ac prudens zelus subleuandi eiusmodi studia, decretis aliquibus remedijs opportunis, eiusmodi multa à Patribus ad Humaniores literas Deputatis alijsque Congregatis solerter excogitata fuerint, & in medium allata.

Censuit nihilominùs Congregatio, nihil aliud decernendum, quàm enixè commendandum P. Nostro, vt hanc cùram promouendi literas Græcas, in quibus tantum est adiumenti ad omnes, quas profitemur disciplinas capessendas, atque tradendas, tantum luminis ad Sacrorum Voluminum explanationem, tantum præsidij ad hæreses expugnandas, tantum nostræ Societatis decoris & ornamenti, simulque gloriæ Christi, & Ecclesiæ Catholicæ; non in minimis suæ prouidentiæ partibus collocet. Et Superioribus tum localibus, tum Prouincialibus mandet, vt, quidquid hac de re in Ratione

stu-

ſtudiorum, præſertim pro noſtrorum Scholarium inſtitutione, præſcriptum eſt, eò curioſiùs exigant; quò alicubi incurioſiùs præſtari conſueuit.

Decr. 17. in MS. ſeſſ. 76.

DVo totidem Prouinciarum contraria poſtulata coniunctim propoſita ſunt: vnum, vt praxis à Patribus Noſtris, Claudio, & Mutio obſeruata (non admittendi Noſtros ad Profeſſionem, priùs quàm annum trigeſimum tertium expleuerint) Congregationis Decreto firmaretur: alterum, vt tolleretur, ac deinceps liceret id tempus Profeſſione anteuertere. Et, recitatis vtriuſque poſtulati rationibus, vna cum Patrum, pro Ordinationibus non impreſſis Deputatorum, iudicio; Congregatio, eiuſmodi iudicium ſequuta.

Approbatur praxis anni 33. ſine noua obligatione pro Profeſſione.

Decreuit, eam praxim deinceps retinendam: ita tamen, vt ea ætas non ſit conditio neceſſaria

ad valorem Professionis. Et, quàmuis fuerit intercessum, & quæstio biduo agitata; iterùm tamen Congregatio voluit, eam praxim suo Decreto firmandam.

Nihilominùs, cum postera die adhuc dubitaretur, cuiusmodi Decreto fuisset ab aliquibus suffragatum: num statuenti, & ad modum legis perpetuæ obliganti; an verò solùm approbanti eam consuetudinem, sine noua obligatione, veteri Ordinationi adiecta, sententijs per breues clausulas repetitis; Placuit maiori parti, eiusmodi Decreto solùm approbari eam consuetudinem, citra nouam obligationem, & Patri N. commendari.

Decr. 18. in MS. sess. 77.

Pater Ferdinandus de Mendoza primus electus Bœticæ.

CVm pridie ex Hispania ad Cõgregationem Generalem venisset P. Fernandus de Mendoza, Præpositus Domus Professæ Hispalensis, primus Electorum à Congregatione Prouinciali Bœticæ: in

in cuius locum (quòd tempore o-
portunæ profectionis, ægritudine
legitimè impeditus iudicabatur)
ſubrogatus fuerat Subſtitutorum
primus P. Ioannes de Armenta
Rector Collegij Malacitani, qui
Congregationi Generali tres iam
menſes interfuerat; Pater Noſter,
neutro interim admiſſo, retulit ad
Congregationem, ſuo & PP. Aſſi-
ſtentium iudicio, videri vtrumque,
ſiue ex iure, ſiue ex æquitate, ad-
mittendum. Ceterùm videret Con-
gregatio, quid decerneret? Quæ,
omnium quidem ſuffragijs, P. No-
ſtri & Patrum Aſſiſtentium iudi-
cium approbauit: verùmtamen
cenſuit, rem poſteà à Patribus, ad
recognoſcendas formulas Depu-
tatis, maturè examinandam, & tan-
dem à Congregatione certi ali-
quid ſtatuendum: ne in poſterum
expenſæ, vna cum laboribus, & pe-
riculis duplicentur. Ambo ita-
que admiſſi ſunt.

Decr. 19. in MS. ſeſſ.82.

De electio ne Aſſiſten tium extra Congrega tionem Generalem.

PLurium Prouinciarum poſtulatum fuit: Vt, iuxtà intellectum Conſtitutionis *par. 9. cap. 5.* §. 3. Aſſiſtentes in locum demortuorum eligendi à P. Generali, non ante nominentur, quàm conſulti Prouinciales non modò non repugnauerint, ſed omninò approbauerint electionem, vel omnes, vel maior pars: quia, ſi antè moneantur, vel etiam à ſuis Prouincijs euocentur; non videtur conſtare libertas approbationis.

Et nihilomiùs, poſtquàm fuit totis ferè tribus ſeſſionibus de intellectu prædictæ Conſtitutionis, & Decretorum præclarè diſceptatum; obtinuit ſententia: Non eſſe derogandum conſuetudini, à pluribus Generalibus vſurpatæ, monendi Aſſiſtentes in locum deficientium eligendos, priùs quam conſulti Prouinciales approbauerint electionem: ſed eandem con-

ſuetudinem Patris Noſtri arbitrio, ac poteſtati permittendam eſſe.

Decr. 20. in MS. ſeſſ. 84.

AD propoſitam quæſtionem; Ad quem pertineat Vicaria adminiſtratio Collegij, vel Domus, quando, mortuo Rectore, vel Præpoſito, nec nominato Superiore, aditus ad Prouincialem facilè haberi non poteſt; Congregatio, ſequuta iudicium Patrum ad recognoſcendas Conſtitutiones Deputatorum, ſtatuit, ſicut abſente, ita etiam moriente Superiore alicuius loci, huius curam ad Miniſtrum pertinere, etiam in Domibus Profeſſis, quamuis ipſe Profeſſus non ſit. Licere nihilominùs Superiori, cùm Domo, aut vita excedit, alium nominare, qui eam curam habeat, ſi Prouincialis citò moneri non poſſit, aut alia grauis cauſa id ſuadeat.

Non electo Superiore, loco eius Miniſter.

Decr. 21. in MS. seß. 84.

Obseruetur Decretum 7. Cõgregationis Septimæ.

VNdecim omninò Prouinciarum, multorumque priuatim Patrum Professorum, postulatum fuit: vt VII. Congregationis Generalis Decretum 27. de operimento capitis Fratrum Coadiutorum ab hac Congregatione non tantùm omnimodam firmitatem, ac robur acciperet; sed etiam ad vsum reuocaretur. Quod vbi relatum est, in primis recitato aliquot Patrum Deputatorum in vtramlibet propositi partem scripto, atque iudicio, quæsitum est: Num videretur hac de re secretis suffragijs decernendum; an verò, sententijs de more in commune collatis? Et placuit maiori parti, iustis de causis, decerni secretis suffragijs.

Cùm verò post huiusmodi Decretum, instituissent aliquot Patres, vt, antequam res adeò grauis secreta suffragatione decernere-

tur

tur, rationes saltem in medium afferentur, vel certè (ne quid quisque in hac causa sensisset, vllo vmquàm tempore constare posset) in scriptis, & sine nomine deferrentur ad Patrem Secretarium in Cōgregatione recitandæ; constitutum est scripto intra triduum afferendas.

Quo elapso, lectisque vtriusque partis rationibus; secretorum suffragiorum plùs quàm duabus tertijs partibus, decreta est obseruatio, & executio eius Decreti 27.

Decr.22.in MS.sess.81.

OBlata quæstione cuiusdā Prouinciæ de vi renouationis votorum ad primam eorumdem nuncupationem confirmandam.

Renouatio Votorum potest habere vim primæ nūcupationis.

Visum est Congregationi, firmitatem Votorum, quæ in Societate post biennium Nouitiatus emittuntur, & veritatem Religiosi status nostrorum Scholarium, non esse sub discrimine opinionum,

quantùmlibet probabilium, relinquendam. Atque adeò, quod olim Patres Noſtri piæ memoriæ Claudius,& Mutius declararunt: vitia, quæ fortè contigerint in prima nuncupatione Votorum, ob defectus ætatis, biennij, aliofque ſimiles; ceſſantibus eiuſmodi defectibus, qualibet conſueta renouatione Votorum emendari, præſenti Decreto conſtituit. Declarans, quod in Conſtitutionibus dicitur: *Renouare Vota, non eſſe, obligatione noua ſe obſtringere, ſed eius, qua obſtricti ſunt, recordari*: intelligendum eſſe (vt hactenus intellectum eſt) quando renouatio priori ſuperuenit obligationi: non verò quando nullam inuenit obligationem. Et hoc ipſum in Regulis Magiſtri Nouitiorum exprimendum: & ab eodem Magiſtro apertè explicandum Nouitijs, cùm Vota poſt biennium debent emittere: vt intelligant, renouationes

Vo-

Votorum, à se deinceps de more Societatis faciendas, habere vim primæ nuncupationis, si fortè, ex prædictis defectibus, prima Vota vim suam non obtinuerint.

Decr.33. in MS. sess. 77.

CVm rogata esset Congregatio, vt iuberet confici, imprimique Catalogum eorum, quæ in Societate, sub graui culpa, vel pœna, præcipiuntur, vel prohibentur, vt, saltem semel in anno, prælegatur in mensa.

Côficiatur Indiculus eorũ, quæ in Societate sub graui culpa, & pœna prę cipiuntur.

Censuit vtriq; postulato annuendum: statimque iussit, à Patribus, ad Ordinationes non impressas Deputatis, eiusmodi Catalogum confici, à Congregatione, priùs quam dissoluatur, recognoscendum.

Dec.24. in MS. sess. 87. & 90.

RElata petitione cuiusdã Prouinciæ, vt præceptum P. Nostri Mutij, piæ memoriæ, de non procurandis, nec admittendis exter-

Præceptũ P. Mutij, de non procurãdis, & admitten-

dis externorum intercessionibus, approbaturquoad primã partem.

ternorum intercessionibus, ad aliquas Prouincias missũ, anno 1643. Februarij 7. recognosceretur, eique moderatio aliqua adhiberetur: & audita Patrum ad Ordinationes non impressas Deputatorum, sententia, qui censuerant, moderandum esse ita, vt prima eius Ordinationis pars maneret præcepto firmata: reliquæ duæ, ad præcidendos scrupulos, vim tantùm Ordinationis obtinerent.

Visum est Congregationi, eiusmodi præceptum non modò moderandum, verùm etiam antiquandum. Verùmtamen, cùm esset intercessum; repetitis sententijs, maiori suffragiorum parte obtinuit intercessio, & in omnibus approbatum fuit iudicium Patrum Deputatorum: vt scilicet prima illius Ordinationis pars maneret pristino præcepto firmata, cui Congregatio nullum robur conferret: reliquæ verò duæ, ad præcidendos

scru-

ſcrupulos, ſolius Ordinationis vim obtinerent. Cœterùm poteſtatis R. P. Noſtri fore, præceptum pro ſua prudentia, habita boni communis, locorum, ac temporum ratione, vel adſtringere, vel laxare.

Dec.25.in MS.ſeſſ.88.

DE Caſibus reſeruatis relatum eſt à Patribus, ad recognoſcendas Ordinationes impreſſas Deputatis.

De Caſibus reſeruatis.

1 Cùm in paruis Collegijs, aut Reſidentijs, in quibus quatuor, aut quinque morantur ex Noſtris, difficile ſit Confeſſario, ſaluo ſigillo, ad Superiorem recurrere pro obtinenda facultate abſoluendi à reſeruatis, ſi quando acciderent; videri conſultius, vt Confeſſarius Pœnitentem abſoluat cum onere ſe præſentandi Prouinciali, aut alteri Superiori, ſi breuì ſit in eius Collegium, aut Domum diſceſſurus. Atq; hoc Reſponsũ Congregatio ſua authoritate firmauit.

Abſolutio reſeruatorum in paruis Collegijs, & Reſidentijs.

Quod

Abſolutio reſeruatorum pro Superioribus localibus.

2 Quod in Ordinationibus dicitur: Idem eſſe ſeruandum Confeſſarijs Superiorum localium, ſi quando (quod Deus auertat) in aliquem caſum reſeruatum inciderent; videri magnum onus, nec ſatis eiuſmodi Superioribus eſſe prouiſum, aut ſigillo, ſi Prouinciali ſe ſiſtere teneantur, ſiue per ſe, ſiue per alium: & fortaſſe magis expedire, vt hoc onus differatur in tempus, quo Superior loco mouebitur.

His in conſultationem adductis, diuque agitatis; magis placuit Congregationi, liberam poteſtatem abſoluendi Superiores locales à reſeruatis committi à Prouinciali vni ex Confeſſarijs Collegij, aut Domus, quem ipſe deſignauerit.

Abſolutio pro Prouincialibus.

3 Id quoque, quod eodem loco dicitur: Idem ſeruandum eſſe Confeſſarijs Prouincialium, cùm præſens non eſſet is, qui ad eum finem à Generali eſſet deſtinatus:

Vix videri in praxim reduci poſſe, ſine periculo violandi ſigillum, aut ſine maximo onere Prouincialis, ſi Generali, per ſe, vel per alium, ſiſtere ſe teneatur. Ideoque tutius fore, facultatem abſoluendi Prouincialem à ſeruatis Socio ipſius abſolutè concedere.

Quod quidem Deputatorum iudicium Congregatio ſua authoritate ſanciuit.

Dec.26. in MS. ſeſſ.88.

NVper à Patribus Societatis in Luſitania degentibus ad Generalem Congregationem trāſmiſſum fuit exemplum cuiuſdam Decreti, editi à Reuerendiſſimo Abbate Generali, & admodùm Reuerendis Definitoribus religioſiſſimæ S. Benedicti Congregationis Luſitaniæ in Monaſterio Tibanenſi, die 28. Octobris 1645. ad hoc ſpecialiter congregatis. In quo, poſtqnàm ſummum ſtudium erga Societatem profeſſi ſunt, ac teſtati

Aguntur gratiæ Patribus Caſſinenſibus Congregationis Luſitaniȩ pro beneficio in Societatem collato.

in hiſtoria Benedictina, Luſitano idiomate nuper vulgata ab admodùm Reuerendo Magiſtro Fratre Leone à S. Thoma eiuſdem Congregationis Monaco, quædam referri ex exiſtimato Conſtantino quodam Caietano, quæ à Venerabili Caſſinenſi Congregatione, vt Societatis exiſtimationi contraria, ita minùs probabilia, quàm fides hiſtorica poſtulat, publico Decreto iudicata ſunt: eadem ipſi à primo authore ſine fundamento vulgatà, aut excogitata, & minùs conſideratè à ſecundo relata, certè à communi ſuæ Congregationis ſenſu prorsùs aliena, declarant. Quìbus auditis, cenſuit Congregatio, in primis, Venerabilibus illis Patribus, totique religioſiſſimo cœtui quàm maximas gratias haberi agique oportere, quòd æquitate, ac charitate, religioſiſſimo Ordine planè digna, bonam Societatis exiſtimationem, etiam aduersùs ſuos ip-

ipſorum alumnos, defendendam ſuſceperint. Deinde huius quoque recentis beneficij notitiam publico Decreto ad omnes Socios tum hodiernos, tum poſteros, trāſmittendam: vt, & quantum ſanctiſſimo Ordini Societas debeat, intelligant vniuerſi, & omnibus charitatis, ac venerationis officijs, parem illi gratiā referre contendant.

Dec. 27. in MS. ſeſſ. 89.

DEcretum, quod ſeſſione 67. P. Noſtro proponenti conficiendum, Congregatio commiſit, quo remoueatur Noſtrorum offenſio, ſi quando in acceptandis Collegijs vetus formula quintæ Congregationis, vt neque antea, ita deinceps non obſeruetur: & hac ſaltem temporum conditione Pater Noſter vtatur vt regula, ſeſſione 70. relatum ad Congregationem, ab eaque approbatum, huiuſmodi fuit. In qualibet fundatione Collegij viginti ſaltem alantur.

Quandoquidem Collegia mino-

nora, ex formula in V. Congregatione decreta, ſubductis Scholaribus, qui ex formula ſecundæ Congregationis in eiſdem inſtituti iubebantur, vt Præceptoribus, & Operarijs ſuccedere poſſent ad operis perpetuitatem, non plures ferè alere poſſe oportebat, quàm viginti: iamque ſingulæ Prouinciæ habent maiora Collegia, in quorum Seminarijs earumdem Scholares ſimul commodiùs, & vtiliùs inſtituuntur; viſum eſt Congregationi, non fore contra vetera Decreta, neque contra bonum commune, ſi deinceps admittantur aliqua Collegia, in quibus viginti ſaltem Socij degere commodè, ac ſuſtentari poſſint. Excipiuntur Indicæ, & Tranſalpinæ regiones, de quibus nihil adhuc præſcribendum videtur.

Dec.28. in MS.ſeſſ.92.

In caſu impotentiæ Generalis.

EX reſponſis à Patribus Deputatis ad Formulas, relatum

eſt

eſt de modo eligendi Vicarium, viuente adhuc Generali.

Primùm quidem, cùm poſſit accidere, vt Generalis, propter grauem ægritudinem aut ſenium, factus ſit inutilis ad Societatis gubernationem, adeò, vt rebus ſui muneris vacare non poſſit, nec aliquando vacaturus ſperetur: & interim tamen Vicarium ſibi ſubſtituere aut non poſſit, aut nolit. Cui periculo non ſatis videtur conſultum, ſi Vicarius poſſit eligi à Prouincialibus, cum approbatione duorum Præpoſitorum localium, vel Rectorum vniuſcuiuſque Prouinciæ, per literas, pluribus ſuffragijs: quòd nec Prouinciales abſentes facilè ſcire ſtatum Generalis, nec à ſe inuicem diſſiti, ſine alicuius prærogatiua proponendi, eligendum, petendi, recipiendique ſuffragia (quorum nec definitus eſt numerus) & electum declarandi, eam tractationem inchoare poſſint,

iudicium de eligendo Vicario ſpectat ad Aſſiſtentes

ſint, nedum perficere.

An propterea videretur decernendum, vel declarandum ſpectare ad Aſſiſtentes, qui omnium optimè noſſe poſſunt ſtatim Generalis, iudicare, Vtrum ſit eligendus Vicarius, & eundem monere, vt eligat, ſi poſſit, niſi id ſua ſponte faciat. Vtque in re tanti momenti conſultum ſit bono publico: & ne, ob defectum capitis, totum corpus Societatis detrimentum patiatur; ad Formulam iuramenti, quo Aſſiſtentes ſe obſtringunt, ſi accidat aliquid ex ijs, quæ ſufficiunt ad Præpoſitum ſuo officio priuandum, ſe fideliter Societati denunciaturos; addendum eſſe: idem facturos, ſi ob grauem morbum, aut ſenium Generalis, ſit eligendus Vicarius..

Decreuit Congregatio, Aſſiſtentium eſſe iudicare, quando ſit ſubſtituendus Vicarius Generali adhuc viuenti, ſed inutili ad Socie-

tatis gubernationem: ipſumque Generalem monere, vt eligat, ſi poſſit, niſi ſponte id faciat. Ceterùm nihil, hac de cauſa, ipſorum iuramento addendum.

Dec. 29. in MS. ſeſſ. 57.
Cetera ad electionem Vicarij pertinentia Definitoribus, paulò poſt electis, commiſſa ſunt.

DEfinitores porrò, approbante Congregatione, cenſuerunt, in prædicto caſu eligendum eſſe Vicarium, iuxta Formulam eligendi ipſum mortuo Generali: Quod non obſcurè ſignificatur Cõſtit. par. 8. cap. 4. lit. A. Et quamprimùm ab eodem Vicario, conſultis Aſſiſtentibus, debere moneri Societatem de ſtatu Generalis, & exquiri ſuffragia Prouincialium, & duorum Prępoſitorum localium, vel Rectorum, vniuſcuiuſque Prouinciæ in Europa, quatuor Voto- De electione Vicarij, data impotentia Generalis.

rum professione antiquorum: ex quibus suffragijs appareat, quid maior pars censeat esse faciendum pro bono Societatis. Literæ verò Prouincialium,ac duorum illorum Superiorum,aperiendæ erunt à Vicario, coram omnibus Assistentibus,& Secretario Societatis. Eodem tempore, ipsi Assistentes dabunt sua secreta suffragia: &, omnibus lectis, atque inter se collatis suffragijs,fiet quod maior pars iudicauerit. Intereà verò Vicarius iam Societatem gubernare debebit,eo prorsùs iure, quod in officio ipsius continetur.

Dec.30.in MS.seß.44.

An eligendi sint Definitores.

VT breuiùs expedirentur quæ tractanda supererant, actum est de eligendis Definitoribus, ad res determinandas, quas eis Congregatio specialiter committendas iudicaret. Et sequenti die, ad plura medietate suffragia, decretum est, eligendos esse Defini-

to-

tores decem numero, binos scilicet ex singulis Assistentijs.

Dec. 32. in MS. sess. 93.

ET quidem ex Italiæ Assistentia electi sunt primo loco P Franciscus Piccolomineus Prouincialis Neapolitanæ, secundo P. Valentinus Mangionius: ex Germaniæ P. Odoardus Knottus Prouincialis Angliæ, & P. Gosvinus Nikel Rector Dusseldorpiensis: ex Galliæ P. Bartholomæus Iaquinotius, & P. Stephanus Carlettus, ille nouus, hic vetus Assistens: ex Hispaniæ P. Franciscus Aguado, & P. Petrus de Auiles Prouincialis Bœticæ: ex Lusitanæ P. Nunius d'a Cunha, nouus Assistens, & P. Hieronymus Vogado Prouincialis Lusitaniæ, singuli ad plura medietate suffragia, petita etiam ab ababsentibus, causa ægritudinis, & secundo scrutinio, præter P. de Auiles, qui electus est primo.

Definitorum electio.

Dec. 32. in MS. sess. 97.

Potestas Definitorũ

ACtum deinde est de potestate illis danda. Et placuit, dari plenam, iuxtà Formulam, & Decreta Quartæ Congregationis Generalis: vt scilicet omnis quæstio à Congregatione illis commissa, & omnis intercessio (siue vna, siue duæ fierent) ab illis terminarentur: ijs exceptis, quæ pertinent ad Constitutiones, & magna Collegia dissoluenda.

Dec. 33. in MS. sess. 97.

Declaratio validitatis cuiusdam Professionis.

ROgata Congregatio, vt declararet, quid sentiendum fit de valore Professionis alicuius: qui, cùm sibi conscius esset, se non impleuisse trigesimum tertium annum ætatis, id vel non interrogatus, vltrò non aperuit, vel interrogatus, dissimulauit.

Censuit, Professionem quidem in vtroque euentu fuisse, ac fore validam: eiusmodi tamen defe-

ctus non debere à P Nostro impunitos dimitti.

Dec.34. in MS.sess.97.

ROgata vlteriùs, vt declararet: An sit valida Professio emissa in manibus Prælati, cui honoris causa Prouincialis id detulit: cum ipse præsens esset, vel præsentes alios Professos haberet.

Professio in manibus Prælati externi inualida.

Iudicauit Congregatio, nullius esse valoris, ob defectum potestatis in admittente: quia facultas Prouincialibus delegata, ex Generalium intentione, non semel eorumdem responsis expressa, non extenditur ad hunc casum.

Dec.35.in MS.sess.99.& 103.

CVm esset postulatum, vt Congregatio declararet: An ætas quindecim annorum ad probationem, & septemdecim ad Vota simplicia Societatis, ita sit necessaria; vt, si quis absque dispensatione Generalis, ante completũ decimum quintũ ad Probationem

De ætate in admittendis ad Societatē, & Vota simplicia.

& decimumſeptimum ad Vota, admittatur; Probatio, & Vota ſint irrita: Poſt quæſtionem, varijs vtrinque ſententijs ſapienter agitatam.

Admiſſio in Societatem, ſine diſpēſatione ante 15 annum, & emiſſio Votorum ante 17. annos expletos, inualida.

Tandem longè maior Patrum numerus in eam iuit ſententiam, vt Congregationis authoritate definiatur, quod pluribus iam Generalium reſponſis declaratum fuit: Probationem inchoatam ante decimumquintum, & Vota emiſſa ante decimumſeptimum annos expletos, minimè rata eſſe, nec ſufficere, vt vouens cenſeatur verè Religioſus.

Prouinciales nō poſſunt admittere, nec concedere vota, niſi quis expleuerit annū 15. & 17. reſpectiuè.

Et tamen, cùm aliquis Patrum interceſſiſſet, iterumque hac de re diu diſceptatum eſſet; abrogato præcedenti Decreto definitiuo, conſtitutum eſt in poſterum, vt Prouinciales, ſine Generalis diſpenſatione, non habeant facultatem admittendi ad Probationem ante quindecim: nec ad Vota Societatis ante ſeptemdecim expletos

tos annos; ita, vt irritum sit, defectu potestatis, quidquid contrà fuerit factum.

Dec. 36. in MS. sess. 104.

CVm aliqui Patres proposuissent considerandum: Num indicenda essent suffragia pro Rege Catholico, eique nomine Congregationis agendæ gratiæ ob magnos sumptus, quos fecit, facitque in dies in Indicis Missionibus; Censuit Congregatio, vtrumque cumulatè præstandum.

Indicenda sunt suffragia pro Rege Catholico.

Dec. 37. in MS. sess. 104. 128.

A Patribus Deputatis pro studijs superioribus plura relata sunt: ex quibus quæ proximè sequuntur Congregatio ipsa constituit.

Relata à Patribus Deputatis pro studijs superioribus.

1 Vt Examinatores ad Professionem suo in suffragio explicent: An saltem mediocritatem attingãt illi, qui non habent tantum doctri-

De dando suffragio circa mediocritatẽ

næ,

næ, quantum necessarium est ad Professionem quatuor Votorum. Vt videant Superiores, num habenda sit ratio aliorum talentorũ.

De iuramento circa aptitudinem legendi.

2 Quod dicitur in formula iuramenti eorumdem Examinatorũ, de doctrina necessaria ad Philosophiam ac Theologiam cum satisfactione docendam; intelligendum esse in ijs locis, in quibus est idoneorum auditorum ac disputantium concursus.

De approbatis ad Professionem, & ad Theologiã

3 Vt nemo deinceps censeatur habere doctrinam necessariam ad Professionem quatuor Votorum, qui non tulerit quatuor Examinatorum tria suffragia clara, & minimè dubia. Totidemque requirantur, vt Auditores Theologiæ à secundo ad tertium, & à tertio ad quartum annum pergere possint. Nam, vt à primo ad secundum transeant, duo sufficient.

Tria

Tria seqaentia à PP. Definitoribus decreta sunt, & à Congregatione approbata.

4 IN examine ad Professionē assignandæ sunt Theses à Superiore cùm Præfecto, ex instructione 9. §.3. & præscribendi quatuor menses, vltra quos examen non differatur, tàm ijs, qui in quarto Theologiæ anno versantur, ceteris, qui post absoluta studia, ante ingressum, aut post alias in Societate occupationes, examen subeunt. Quòd si intra præfinitum hoc tempus quatuor mensium non fiat examen; Conclusiones mutandæ erunt ab eodem Superiore cum Præfecto studiorum. Singuli autem, licèt non necessariò à singulis, examinandi sunt tàm in Philosophia, quàm Theologia, quando de vtraque Theses habent. De Thesibus assignādis pro examine ad Professionem.

5 Ad dubitationem: An Prouin-

Prouinciales statuāt circa Patres, qui iudicio Examinatorū non superāt mediocritatē in Theologia

ciales possint, inconsulto Generali, statuere, vt Theologi in eo studio progrediantur, quando mediocritatem, Examinatorum iudicio, non superarint, modò præclara in ijs ád gubernandum, aut concionandum talenta eluceant.

Censuere PP. Definitores, Prouinciales id posse cum ijs, qui mediocritatem attigerint, & talenta eiusmodi præclara habuerint. Si autem alterum istorum desit, non posse dispensare, ex Decreto 33. Congregationis VII. Itaque & de mediocritate doctrinæ constare debet iudicio Examinatorum, & de excellentia talenti iudicio Consultorum, & aliorum grauium virorum, quos in consilium adhibere tenetur, iuxtà §.8. reg. 19. Prouincialibus in Ratione studiorum.

Pro Metaphisicis.

6 Ad seruandam per omnes Prouincias vniformitatem in examine Metaphysicorum, PP. Definito-

tores iudicarunt, quinque in posterum de eorum doctrina iudiciũ ferre debere, iuxtà Rationem studiorum: & tria suffragia necessaria fore, vt ad Theologiam Scholasticam admittantur.

*Dec.38.in MS.sess.*106.107.112.

EX ijs, quæ ad profectum in Spiritu Deputati PP. proposuerunt, hæc censuit Congregatio. De spiritus augmẽto.

1 Commendandum P.Nostro, vt, quomodo iudicauerit in Domino expedire, per Prouinciales vrgeat Executionem eorum, quæ de spiritualibus Exercitijs quotannis per octiduum obeundis constituta sunt. Prouinciales promoueant Exercitia spiritualia.

2 Ne Superiores locales ab ijs obeundis immunitatem dare possint: & soli Prouinciales rationes audiant, quibus aliquis videatur excusandus. Superiores locales nõ possint in eis dispensare.

3 De lectione spirituali, nihil quidem communi Decreto addendo ad illum quadrantem, quem De lectione spirituali.

Congregatio VII. illi pariter, ac præparationi futuræ meditationis, præfiniuit. Ceterùm ad Superiorum prouidentiam spectare eos dirigere, quibus non satis eo Decreto consultum videatur.

Puncta Meditationis pro Fratribus.

4 Vt, ad fouendum in Fratribus Coadiutoribus spiritum Orationis, puncta matutina Meditationis illis omnibus breuiter dentur à Præfecto rerum spiritualium, vel ab alio à Superioribus designato.

Dec. 39. in MS. sess. 106.

Qui degũt in Collegijs, non soluant: quod necessarium est pro sua sustentatióne.

AD quæsitum illud: An sit ferendum, quod alicubi permittitur, vt aliqui degant in aliqua Domo, vel Collegio, hoc solo nomine, quòd soluunt quantum necesse est ad ipsorum sustentationem: cùm interim excludantur alij digniores, & vtiliores.

Censuit Congregatio, hunc morem à P. Nostro omninò corrigendum.

Dec.40.in MS.sess.113.

POstulante P.Procuratore Goanæ Prouinciæ, Congregationis authoritate decretum est, quod P.N. Mutius fel.mem. eidem Prouinciæ iam concesserat; Vt Examinatores de linguis Indorum iurati ferant iudicium de ipsarum peritia, sufficienti ad Professionem.

Iudicium ferendum ab Examinatoribus linguarum Indicarum

Dec.41.in MS.sess.115.

AD postulatum, Vt non liceat Superioribus, seu Localibus, seu Prouincialibus, vti facultate commutandi legata, vel etiam à viuentibus donata, de qua est mentio in Comp. Priuil. Ver. Commutatio. §. 4.

Commutatio Legatorum.

Dec 42. in MS.sess.116.

AD quæstionem: An mortuo, vel legitimè impedito, & declarato, durante Congregatione Prouinciali, aliquo ex electis pro Congregatione Generali, eligendus sit alius, præter tres substitutos.

Impedito electo, eligitur alius vltimo loco substituendus.

Cen-

Cenſuit Congregatio, eligendum alium, poſtremo loco ſubſtituendum.

Dec.43. in MS.ſeſſ.116.

Trienniũ Superiorũ localium.

DE altera quæſtione, huic tempori, quo, ex nupero Summi Pontificis Breui, Præfecturæ certo temporis ſpatio definitæ ſunt, ſanè oportuna. Quando incipiat officium Rectoris, vel Præpoſiti? cùm hoc Iure noſtro non ſit conſtitutum: Ius verò Commune hac parte non facilè accommodetur Societatis vſui, qui etiam non ſatis conſtans hactenus fuit: Statuit Congregatio, officium, & authoritatem Superiorum localium, atque adeò triennium Præfecturis definitum; inchoari à die authenticæ renuntiationis ipſorum in Collegio, vel Domo, quibus præficiuntur, ſiue ipſi præſentes ſint, ſiue abſentes.

Dec.44.in MS.*seß.*121.

ROgata Congregatio, vt statueret, Confirmationem priuilegiorum Societatis, suo nomine, per P. N. cum expedire iudicauerit, à Sede Apostolica postulandam; id enixè P. Nostro commendatum voluit.

Petenda confirmatio Priuilegiorum à Sede Ap.

Dec.45.in MS.*seß.*121.

ROgata iterum, vt P.N. committeret, quod Congregatio Septima Decr.99.commisit Prædecessori, de præscribenda formula modoque instituendi Informationes; hoc simul voluit P. Nostro commendatum.

Præscribẽs de forma pro informationibus.

Dec.46.in MS.*seß.*125.

ROgata vlterius, vt censeret, Num præstaret, vacante Generalatu, Vicarium habere potestatem dimittẽdi è Societate Professos, & Formatos: Censuit esse è re Societatis, vt Vicarius talem habeat potestatem, qua, ex causis grauissimis, & ad plura cum Assi-

Vicarius potest dimittere Professos, & Formatos.

ſtentibus ſuffragia,vti poſſit.Eamque proinde vi præſentis Decreti illi communicat.

Dec.47.iu MS.*ſeſſ.*225.

Martyrologium legatur mane.

CVm eſſet poſtulatum, vt Martyrologium deinceps non veſperi, ſed mane legeretur ad menſam: vt Sacerdotes tempori intelligant, quomodo ſit ordinandum Officium: Statuit Congregatio ita faciendum.

Dec.48.in MS.*ſeſſ.*125.

Procurator Generalis ſupra numerum.

PRopoſitum eſt Congregationi, vt cenſeret: Num procurator Generalis in Congregatione Prouinciali actiuum ſuffragium habere debeat ſupra numerum: Cenſuit,habere debere tale ſuffragium,& tali modo.

Dec.49.in MS.*ſeſſ.*125.

De officio duplicis S. P. Ignatij.

ROgata deinde,vt decerneret, ſupplicandum ſuo nomine Summo Pontifici,vt iuberet, Sanctum Patrem Ignatium Officio duplici coli in Eccleſia vniuerſa:

De-

Decreuit ſupplicandum.

Dec.50.in MS.*ſeſſ.*126.

EXpoſuit Prouincia Poloniæ, Noſtros, qui in eo Regno verſantur, in ſuis Miniſterijs impediri à quibuſdam Epiſcopis: neque permitti, vt Immunitatibus, & Priuilegijs à Sede Apoſtolica Societati conceſſis vtantur, ſicut in alijs Regnis. Et ſubinde poſtulauit, vt nomine Congregationis liceret P. Noſtro agere cum Summo Pontifice, ad hæc impedimenta, quantùm fieri poterit, amolienda: Cenſuit Congregatio annuendum poſtulato: atque hoc negotium P. Noſtro commendandum.

Cum Summo Pontifice pro tuendis Priuilegijs

Dec.51.in MS.*ſeſſ.*126.

DEmum rogata Congregatio, vt, in gratiam Miſſionum Indicarum, ex omnibus Superioribus Reſidentiarum, quas alicubi vocant, Doctrinas, ei, qui primariam Prouincialis iudicio deſignandam, adminiſtrat, liceret adeſſe Congrega-

Superiores Reſidẽtiarũ Miſſionum Indicarũ, & Hollandicæ in Congregatione Prouinciali interueniant?

gationi Prouinciali; annuendum censuit. Et cum eadem gratia peteretur Superiori totius Missionis Hollandicæ; eandem similiter concessit. Ita tamen, vt vterque supernumerarius sit, quando iure antiquitatis interesse non possunt.

Dec. 52. in MS. sess. 128.

Quæ sequuntur Decreta à Patribus Definitoribus confecta sunt, & à Congregatione approbata.

Iudicati impediti, nec ad Còngregationem Generalem, nec Prouinciale, nec Procuratorum admitti possunt.

DVbitatum fuit: Quid censendum de ijs, qui impediti nequenire possent ad Congregationem Generalem, postea, cessante impedimento, veniunt: licet Prouincialis cum Substitutis in eorum locum, discesserit Romam?

Censuere Patres Definitores, in casu proposito, Prouincialem cum

cum ſuis Conſultoribus, qui aderunt, & ceteris omnibus præſentibus, qui in Congregatione Prouinciali ius ſuffragij habent; ad plura ſuffragia iudicare debere, an impedimentum ſit legitimum, & an congruum tempus ſit ad hoc ipſum iudicium ferendum, vt iter in Vrbem tempeſtiuè poſſit inſtitui: excluſo ſemper in hac deliberatione eo, de cuius impedimentis agitur, iuxtà Congregationis Prouincialis Formulam, §. 10. & in poſterum eo etiam, qui proximè ſubrogandus eſt, ſi prior ille impeditus cenſeatur. Cui iudicio ſic facto acquieſcendum eſt: ita vt ijs, qui ea ratione iudicantur impediti, nihil iuris reliquum ſit ad Congregationem Generalem, aut Procuratorum; ex eadem Formula, §. 41. & 13. Quod de Congregatione etiam Prouinciali intelligendum eſt, vt ſcilicet ij, qui prædicto modo cenſentur impediti;

 om-

omni iure excidant ad eam accedendi: & si re ipsa veniant, admitti non debeant.

Dec.53.in MS.*ſeſſ.*128.

AD dubitationem: Vtrum Procuratores Indiarum, qui in Prouincijs Lusitaniæ, & Bœticæ commorantur, admittendi sint ad Congregationem Prouincialem, pro Generali futura, conuocatam, si Professi sint, & in dictis Prouincijs, si ex eis essent, suffragij ius haberent, & in suis itidem, si adessent.

Procuratores Indiarum, & Lusitania, & Bœtica quãdo admittend. in Congregatione Prouinciali.

Censuere PP. Definitores, Procuratores Indiarum, eo solùm nomine, quòd Procuratores sunt, ad Congregationem Prouincialem in Prouincijs Lusitaniæ, & Bœticæ pro Generali futura conuocatam, minimè admittendos esse, iuxtà sensum Formulæ Congregationis prouincialis §. 5. At si contingat, procuratores eiusmodi professos esse quatuor Votorum, &

ra-

ratione antiquitatis habere ius ſuffragij in illis prouincijs, ſi ex ijs eſſent, & in ſuis etiam, ſi adeſſent; admittendos ad Congregationem prouincialem, etiam pro Generali futura coactam, ex eiuſdem Formulæ, §. 8. qui propterea cum 5. non pugnat.

Dec.54.in MS.*ſeſſ.*128.

PEtitum eſt, vt declararetur: An,& qualem facultatem habeant prouinciales in ſuis prouincijs, ex vi muneris, faciendi contractus in bonum Prouinciæ, vel Collegiorum, aut Reſidentiarum ſuarum. Facultas Prouinciali quoad contractus

Cenſuere PP.Definitores prouinciales facultatem habere faciendi contractus in bonum Prouinciæ,vel Collegiorum, aut Reſidentiarum in ſuis Prouincijs: & ſic intelligendam Regulam prouincialis 9. At, quamuis id validè poſſint; nullo tamen modo facere debere, contradicente, aut etiam

 in-

inconsulto Superiore locali, nisi vrgens necessitas contrarium suaderet: in quo casu monere debebunt Generalem, quas ob causas id fecerint.

*Dec.*55.*in* MS.*sess*.128.

AD propositum, vt P. Noster adsciscat, loco Coadiutoris tẽporalis, Sacerdotem, qui adstet ad eius ianuam pro admittendis ijs, qui cum eo agere volunt.

Non est addendus Socius Sacerdos P. Nostro.

Patres Definitores censuerunt, omnino rem hanc iudicio, ac voluntati P. Nostri relinquendam. At, quoniam institit, vt mentem suam Definitores aperirent; Iudicarunt, videri sibi nullam esse causam, cur fieret ista mutatio, quæ secum etiam aliqua afferre posset incommoda. Posse tamen P. Nostrum, quoties visum fuerit, vti opera Sacerdotis alicuius in ijs, quæ oportuniùs tali personæ committenda iudicaret.

*Dec.56.in MS.sess.*128.

AD obtinendum, vt Nostri à negotijs secularibus, etiam cognatorum, & propinquorum, abstineant; Definitores censuerunt, prouinciales, sub cuiusque loci visitationem, monere debere P. Nostrum, si quemquam huius culpæ reum deprehenderint: & quid in remedium, pœnamue, cõstituerint. Et rogandum, vt primo quoque tempore remoueantur, quos huiusmodi negotijs implicitos esse constiterit.

De remouendis Nostris à negotijs secularibus.

*Dec.57.in MS.sess.*128.

Vlsum est, Reuisoribus generalibus concedendum, vt in sua ipsorum prouincia passiuam vocem habeant in electione pro mittendis ad Congregationem Generalem. Quod idem, à paritate rationis, dicendum est de Substitutis, & alijs omnibus, qui Romæ toti Societati operam nauant, & ex alia prouincia assumpti sunt.

Reuisores, & Substituti Secretarij, habent vocem passiuam in suis Prouincijs.

Dec.

Dec.58. *in* MS. *ſeſſ.* 128.

De dimiſſis quando denuò admittuntur.

IS, qui ſine culpa, & ſine vlla penitus cauſa, è Societate expulſus eſt, ita, vt inualida ſit dimiſſio; in priſtinum ſtatum abſque Nouitiatu reſtitui debet. Si autem valida dimiſſio ſit, & qui dimittitur ſolutus eſt Votis; non niſi poſt expletum biennium ad vota admittendus eſt, quamuis in probationibus diſpenſare cum illo poſſit pronincialis, iuxta Ordinat. General. c.1.§.2.

Dec.59.*in* MS. *ſeſſ.*128.

De Eleemoſynis pro Collegijs.

QVod habetur Ordinat.Gener. cap.1. §.14. Collegia, quæ poſſunt alere 12. Scolares, non poſſe admittere eleemoſynas; deſumptum eſt ex Conſtit.par.4. c.2. §.6. vbi ſolùm dicitur, ob populi ædificationem nec petendas eleemoſynas, nec illas, aut dona vlla admittenda. Ad quem finem ædificationis, Congregatio 3. Dec.25. declarauit, tam intelligentiam,

quàm

quàm praxim Constitutionis exigendam esse. Cui declarationi standum est: neć censendum, per Ordinationem, obligationem aliam, quàm simplicis Constitutionis, inductam.

Dec.60.in MS. *seß.*128.

Pro remedijs subleuandæ Domorum, & Collegiorum inopiæ. PP.Definitores approbarunt sequentia.

1 VT numerus in posterum admittendorum ab Adm.R.P.N. determinetur, considerato cuiusque Prouinciæ statu temporali: immo, vt nulli in aliquibus Prouincijs ad tempus admittantur, si id Sua paternitas, omnibus perpensis, expediens, aut necessarium fore, iudicabit.

Numerus Sociorum designandus in quolibet Collegic iuxtà statum tẽporalem.

2 Vt seruetur Decr. 82. Congreg.7. Ne Coadiutores quartam par-

Seruetur Decr.82. Cong.VII.

partem in Collegijs, in Domibus verò Professis ne tertiam partem excedant: & potius adhibeantur famuli, quam præscriptus ille numerus excedatur. Interim verò, donec ad hanc Regulam veniatur, nulli Coadiutores admittantur.

Prouinciales habeāt descriptū numerum Sociorum, qui supra vires Prouinciæ aluntur.

3 Prouincialis habeat numerum Sociorum, qui in sua prouincia reperiuntur supra numerorum eorum, qui ex reditibus, & ordinarijs eleemosynis ali possunt, vt supernumerarios istos per Collegia, & Domos distribuere queat, proportione (quantum fieri poterit pro cuiusque loci facultate) seruata. In primis autem tentanda sunt omnia, vt ne Seminaria, cum irreparabili prouinciarum damno, ruant in peius. Iuuentur autem, quantum fieri potest, vel ijs applicando Nostrorum legitimas, & alia prouincialis dispositioni permissa: vel contributione aliorum Collegiorum, vel alia ratione, iux-

iuxtà Decr. 18. Congr. 6. Nominatim verò exonerentur, submouendo personas, ad propria eorum ministeria absolutè non necessarias.

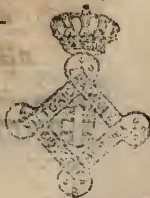
4 Superiores locales, & procuratores, quando suo singuli defunguntur officio, coram Successore, & Ministro Domus, aut Collegij, rationem domesticæ œconomiæ reddant, & suo chirographo signēt, quantum acceperint, quantam Successori rem tradant: atque hanc etiam Successor sua manu confirmet, iuxtà Ordinationem P. Mutij bon. mem. ad Prouincias transmissam 31. Martij, anno 1640.

Redditio rationum per Superiores, & Procuratores.

5 Postremò fiat hac de re Instructio Adm. R. P. N. iudicio comprobanda, & communicanda Prouincijs, vt Congregatio hanc faciendam censuit.

Fiat Instructio.

FINIS.

INDEX EORVM,
Quæ in Decretis Congregationis Octauæ Generalis continentur.

Ele-

Electi.

Electio.

Eleemosyna.

Examinatores.

Exercitia ſpiritualia.

Fundatio.

Generalis.

Græcæ literæ.

Grammatica.

Gratianopolis.

Humaniores literæ.

Impediti.

Præ-

CA-

CANONES OCTAVAE CONGREGATIONIS GENERALIS.

Authoritate eiusdem confecti, & recogniti, sess. 128. die 13. Aprilis.

VNVS docendi grammaticam, & literas humaniores, eo fine ac modo, quo Societas suscepit docendas; proprium est ipsius ministerium, nec certo temporis spatio definitum, nec certis personis addictum: sed quandiu Superioribus in Domino videbitur, etiam à Sacerdotibus, atque etiam Professis, exercendum. Munus docendi.

ex Decret. 8. *in* MS. *ſeſſ.* 56.

Cogantur Congregationes Prouinciales more ſolito.

2 Cogantur Congregationes Prouinciales quolibet triennio, more ſolito: & in tertio, quo poſt vltimam Generalem coactæ fuerint; eligantur Deputati Romam ituri cum ſuo Prouinciali ad Congregationem Generalem, ex Conſtitutione Summi Pontificis, quolibet nouennio conuocandam. *ex* Dec. 1c. *in* MS. *ſeſſ.* 559.

Non electo Superiore, loco ipſius Miniſter.

3 Abſente, vel moriente Superiore alicuius loci, huius cura ad Miniſtrum pertinet: etiam in Domibus Profeſſis, quamuis ipſe Profeſſus non ſit. Licebit nihilominus Superiori, cum domo, aut vita excedit, alium nominare, qui eam curam habeat, ſi Prouincialis citò moneri non poſſit, aut alia grauis cauſa id ſuadeat. *ex* Dec. 20. *in* MS. *ſeſſ.* 84.

Renouatio Votorum poteſt habere vim primæ nũcupationis

4 Quod in Conſtitutionibus dicitur: *Renouare Vota, non eſt obligatione noua ſe obſtringere, ſed*

eius

eius, qua obstricti sunt, recordari: intelligendum est (vt hactenùs intellectum fuit) quando renouatio priori superuenit obligationi: non verò quando nullam inuenit obligationem. Et hoc ipsum in Regulis Magistri Nouitiorum exprimendum est: & ab eodem Magistro apertè explicandum Nouitijs, cum Vota post biennium debent emittere. Vt intelligant, renouationes Votorum, à se deinceps de more Societatis faciendas, habere vim primæ nuncupationis: si forte, ex defectu ætatis biennij, alijsque similibus iam cessantibus, prima Vota vim suam non obtinuerint. *ex Dec.* 22. *in* MS. *sess.* 85.

Absolutio renouatorum, in paruis Collegijs, & Residentijs.

5 Cùm in primis Collegijs, aut Residentijs, in quibus quatuor, aut quinque morantur ex Nostris, difficilè possit Confessarius, saluo sigillo, ad Superiorem recurrere pro facultate absoluendi à reseruatis: absoluat cum onere præsen-

ſentandi ſe Prouinciali, aut alterì Superiori, ſi breui ſit in eius Collegium, aut Domum diſceſſurus. *ex* Dec.25. *in* MS.*ſeſſ*.88.

Profeſſio in manibus Prælati.

6 Profeſſio emiſſa in manibus alicuius Prælati, cui honoris cauſa Prouincialis id detulit, cum ipſe præſens eſſet, vel præſentes alios Profeſſos haberet; nullius eſt valoris, ob defectum poteſtatis in admittente. Quia facultas Prouincialibus delegata, ex Generalium intentione, non ſemel eorumdem reſponſis expreſſa, ad eiuſmodi caſum non extenditur. *ex* Dec. 34.*in* MS.*ſeſſ*.97.

Abſolutio reſeruatorũ quoad Superiores locales.

7 Facultas abſoluendi à reſeruatis Superiores locales, ſi quãdo (quod Deus auertat) in aliquem inciderent; committatur liberè vni ex Confeſſarijs Collegij, vel Domus, à Prouinciali deſignando. *ex* *Dec*.25.*in* MS.*ſeſſ*.88.

Quoad Prouincialem.

8 Denique ſimilis facultas, abſoluendi Prouincialem, eius Socio

cio absolutè conceditur. *ex Dec.* 25.*in* MS.*sess.*88.

9 Prouinciales, sine Generalis dispensatione, non habent facultatem admittendi ad Probationem ante 15. nec ad Vota Societatis ante 17. expletos annos: ita vt irritum sit, defectu potestatis, quidquid contra fuerit factum. *ex Dec.* 35.*in* MS.*sess.*103.

Quando Prouincialis admittet adProbationem.

10 Examinatores ad Professionem, suo in suffragio explicent, an saltem mediocritatem attingãt illi, qui non habent tantum doctrinæ, quantum necessarium est ad Professionem quatuor Votorum. Vt videant Superiores, num habenda sit ratio aliorum talentorum. *ex Dec.* 37.*in* MS.*sess.*104.

Examinatores ad Professionem explicent suffragium.

11 Quod dicitur in formula iuramenti eorumdem Examinatorum de doctrina necessaria ad Philosophiam, ac Theologiam cum satisfactione docendam; intelligendum est in ijs locis, in quibus

De iuramento circa aptitudinem docendi.

est idoneorum auditorum, ac disputantium concursus. *ex Dec.* 37. *in* MS *sess.* 104.

Suffragia, quoad Professionem, & Theologiam.

12 Nemo deinceps censeatur habere doctrinam necessariam ad Professionem quatuor Votorum, qui non tulerit quatuor Examinatorum tria suffragia clara, & minimè dubia. Totidemque requirantur, vt auditores Theologiæ à secundo ad tertium, & à tertio ad quartum annum pergere possint. Nam, vt à primò ad secundum transeant, duo sufficient. *ex Dec.* 37. *in* MS. *sess.* 47.

Theses pro Professione.

13. In examine ad Professionem assignandæ sunt Theses à Superiore cum Præfecto: & omnibus ad sese parandos prescribendi quatuor menses: vltra quos si differatur examen; Conclusiones ab eodem Superiore cum Præfecto mutandæ erunt. Singuli autem (licet non necessariò à singulis) tam in Philosophia, quam in Theologia,

gia,

gia, examinandi erunt. *ex* Dec. 37, *in* MS. *seß.* 128.

14 Prouinciales statuere possunt, vt qui in Theologia mediocritatem attigerint, in eo studio progrediantur: modò præclara ad gubernandum, aut concionandum, talenta habeant. *ex* Dec. 37. *in* MS. *seß.* 128.

Mediocres in Theologia.

15 In examine Metaphysicorum, quinque de eorum doctrina iudicium ferent: & necessaria erunt tria suffragia, vt ad Theologiam admittantur. *ex* Dec. 37. *in* MS *seß.* 128.

Examen Metaphysicorum.

16 Superiores locales nemini ab Exercitijs spiritualibus, quotannis per octiduum obeundis, immunitatem dare possint: & soli Prouinciales rationes audiant, quibus aliquis videatur excusandus. *ex* Dec. 38. *in* MS. *seß.* 106.

Exercitia spiritualia

17 Puncta matutinæ Meditationis omnibus Fratribus Coadiutoribus dentur à Præfecto rerum spi-

Puncta Meditationis pro Fratribus.

ſpiritualium, vel alio à Superioribus deſignato. *ex* Dec. 38. *in* MS. *ſeſſ.* 112.

Commutatio Legatorum. 18 Facultas commutandi legata, vel etiam à viuentibus donata, de qua eſt mentio in Comp. Priuil. V. Commutatio, §.4. reſeruatur Generali. *ex* Dec. 41. *in* MS. *ſeſſ.* 115.

Mortuo, vel impedito electo pro Congregatione Gener. 19 Mortuo, vel legitimè impedito, & declarato, durante Congregatione Prouinciali, aliquo electis pro Congregatione Generali, eligendus eſt alius, poſtremo loco ſubſtituendus. *ex* Dec. 42. *in* MS. *ſeſſ.* 116.

Trienniũ Superiorũ localium. 20 Officium, & authoritas Superiorum localium, atque adeò triennium eiuſmodi Præfecturis definitum; inchoatur à die authenticæ renunciationis ipſorum in Collegio, vel Domo, quibus præficiuntur: ſiue ipſi præſentes ſint, ſiue abſentes. *ex* Decr. 43. *in* MS. *ſeſſ.* 116.

Mor-

21 Mortuo Generali, Vicarius habeat poteſtatem dimittendi è Societate profeſſos, & Formatos: qua, non niſi ex cauſis grauiſſimis, & ad plura cum Aſſiſtentibus ſuffragia, vti poſſit. *ex* Dec, 47. *in* MS. *ſeſſ.* 126. Dimiſſiones quoad Vicarium.

22 Procurator Generalis Societatis, in Congregatione Propinciali ſuffragium actiuum habeat ſupra numerum. *ex*. Dec. 48. *in* MS. *ſeſſ.* 125. Procurator Generalis ſupra numerum.

23 Ex omnibus Superioribus Reſidentiarum Indicarum (quas alicubi vocant Doctrinas) ei, qui primariam, prouincialis iudicio deſignandam, adminiſtrat; liceat adeſſe Congregationi Prouinciali ſupra numerum, quando iure antiquitatis intereſſe non poteſt. *ex* Dec. 51. *in* MS. *ſeſſ.* 126. Congregatio Prouincialis.

24 Idipſum, & eadem ratione, conceditur Superiori totius Miſſionis Hollandicæ. *ex* Dec. 51. *in* MS. *ſeſſ.* 136.

F Cum

Iudicium de impedimentis.

25 Cum prouincialis, cum suis Consultoribus, qui aderunt, & ceteris omnibus præsentibus, qui in Congregatione prouinciali ius suffragij habent (excluso iuxtà formulam eo, de cuius impedimento agitur, & in posterum etiam eo, qui proximè subrogandus est, si prior impeditus censeatur) iudicat, impedimentum adeundi Congregationem Generalem esse legitimum, & adesse congruum tempus ad hoc ipsum iudicium de impedimento ferendum; tali iudicio acquiescendum est, nec censendum, ius vllum ad Congregationem Generalem, aut Procuratorum, sic iudicatis relinqui: vti etiam, qui ab adeunda Congregatione prouinciali prædicto modo censentur impediti, omni iure excidunt ad eam accedendi: &, si re ipsa veniant, admitti non debent. *ex* Dec. 52. *in* MS. *sess.* 28.

26 Procuratores Indiarum, qui in

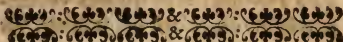
in Prouincijs Lusitaniæ, ac Bœticæ commorantur; minimè admittendi sunt in Congregationem prouincialem pro generali futura conuocatam, eo solum nomine, quòd Procuratores sunt. At verò admitti debent, si sint quatuor Votorum professi: & ratione antiquitatis haberent ius suffragij in illis Prouincijs, in quibus versantur, & in suis etiam si adessent. *ex* Dec.53.*in* MS *sess.*128. Qui admitti non debeant in Congreg. Prouinciali.

27 Prouinciales facultatem habent faciendi contractus in bonum prouinciæ, vel Collegiorum, aut Residentiarum suarum: sicque intelligenda est Regula prouincialis 9. At, quamuis id validè possint; nullo tamen modo facere debent, contradicente, aut etiam inconsulto Superiore locali, nisi vrgens necessitas contrarium suaderet: in quo casu, monere debebunt Generalem, quas ob causas id fecerint. *ex* Dec.45.*in* MS.*sess.*126 Cõtractus quoad Prouinciales.

F 2 Quod

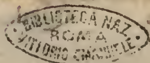
Declaratio Capit. primi §. 14. Ord. Generalium.

28 Quod præscribitur, cap. 1. §. 14. Ordinat. General. Collegia, quæ possunt alere 12. Scholares, nullas eleemosynas admittere posse; non aliam obligationem, quàm simplicis Constitutionis, inducit. *ex* Dec. 59. *in* MS. *Seß.* 128.

Imprimatur, si videbitur Reuerendiss. Pat. Mag. S. Ap. Pal. Mag.
S. I. Menat. Ep. Cyr. Vicesg.

Imprimatur, Fr. Ioseph Clarionus Sac. Theologiæ Magist. ac Reuerendiss. P. Fr. Dominici Mariæ Puteobonelli S. P. Ap. Mag. Soc. Ord. Præd.

IN-

INDEX EORVM,

Quæ in Canonibus Octauæ Congregationis Generalis continentur.

FINIS.

